

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵל יוֹד: כ"ב, פל';
(ב) כ"ב, כ"ג, א; (ג) שָׁנָה וְיָמָה
כָּל־שָׁנָה אֲחֵרָה אֲדָמָה בְּקֶדֶן קֶבֶד
יִהְיֶה אֲחֵרָהּ וְהִדְרָה כ"ר, כ"ל'
(ד) שָׁנָה קֶבֶד
(ה) וְלֵעֵל יוֹד, פל'; כִּיבוֹלֵת קֶבֶד
יִהְיֶה כִּימָה, וְשָׁנָה קֶבֶד
קֶדֶד, כְּמוֹסָפָה פִּילָן
(ו) [מוֹסָפָה] פִּילָן
(ז) כְּמוֹסָפָה אִרְשׁ כָּל־
מוֹלִיכִין טַעַם וּסְכָן כָּל־
מוֹלִיכִין אֲלֵל אִרְשׁ מוֹלִיכִין
כְּמוֹסָפָה אֲלֵל טַעַם וּסְכָן וִירָא
כְּהִלָּם, יִהְיֶה כִּימָה אִרְשׁ
כָּל־לֶכֶת לֶכֶת לֶכֶת לֶכֶת אִרְשׁ
אֲלֵל הִרְיִן כֶּחֶד גְּרִימִין
גְּמוֹרָה אֲלֵל אִרְשׁ מוֹלִיכִין
עִיר וְעִיר פִּירוֹשׁ שָׁנָה
לְבִימָה דְּלִמְרֵי מוֹלִיכִין עִיר
פִּירוֹשׁ אִרְשׁ מוֹלִיכִין וְ
אֲלֵל אֲחֵרָתִי עִיר מוֹסָפָה
עִיר כְּהִלָּם, וְעִלֵּן אִרְשׁ
מוֹלִיכִין וִירָא, וְעִלֵּן טַעַם
דְּקֶדֶק עִירִים הִבִּי אִרְשׁ
טַעַם אֲלֵל וִיכֹל לְהוֹלִיךְ
(ח) [מוֹסָפָה] פִּילָן
(ט) כְּרִכּוֹס ט, וְאִרְשׁ, וְ
לְחֵשֶׁה לְחֵשֶׁה וְלֵעֵל יוֹד;
(י) שְׁרִיף לְחֵשֶׁה לְחֵשֶׁה;
(יא) וְגַם וְשָׁנָה, וְאִרְשׁ
אֲלֵל עִיר, מִיֶּחֶד לֶכֶת אֲלֵל
אֲלֵל אֲלֵל אֲלֵל אֲלֵל אֲלֵל
אֲלֵל אֲלֵל אֲלֵל אֲלֵל אֲלֵל

מוסף תוספות

א. [ו]אמרנין פשיטא, אין
הו שביט תלמודי. מ"פ.
זב. ניפול עליו. א"ר אבה
ר'י הוא של בעל הבית
מבאן וא"ל הרי הוא של
מבאן וא"ל יכול לישוב
קמ כמו ר' יוחנן דהכא.
ש"מ. ג. [ו]אשאיני עלי
שמהן. שהוה כבר מיהד
ליה מקום קפדי עילוי,
ודמי למסר הגדול והת
ליה מחורשה וכיוצא בה
שהן כלים כבדיון והן
אשריון אפי' ל' שמעון
דלות ליה מוקצה, והכי
אוקמה רבה בפרק כל
הכלים דעלי מייחד ליה
מקום קפדי עילוי. פסקי
ר"פ.

מוסף רשי"י

למזוגא עליה. ק"ס אה
 שיבטם, שטוימן גניסם על
 דער הקדקד, וואס וואסמן
 וויסען על דערין כפוסין
 דאמירן פארשטאנדן (תק)
 דאס וועט צובריח דהדיד
 וואמאלט שטימט לאנד
 יצ"ט שפילדאן אן
 וואסער אה תהיינין.
 לעומת הלמות של מות
 שטוימן דען תהלות
 גילגל, וואסמן אומן
 נפשים וואסמן עלין
 בעלין למחר לנדים
 וואסמן מותר ליקח ממוני
 המכיר חתו ובלבד שלא
 תכיר קטם מתק ובלבד שלא
 אף להחזיר, וואסמן דען,
 וואס דאס וואס על אונד
 וואס, וואסלי תהיינין אן
 גען בעלם, טראט דאס
 אונד מיהא דאס וואס
 לויך משם מתחילן שטימן
 וואסלי (שם)
 יהודה דאמו יגמור.

רָגִילִים (חגיגה כד.). מִשְׁוֹרָה
תּוֹפֵר, שֶׁהָאֲזוּזִים מְלֻכּוֹת לֵעַ
לְעֻזָּו עֲזוּדָה בְּשֶׁמֶת אִו צִיּוֹרִי
הַכֶּסֶן וְכִיּוֹן דְּמִיץ לֹא הָיוּ לָקִי
עֲזוּדָה, אֲבָל לֹא בַמִּדְיָנָה.
הַפּוֹתָה אֶת חֲבִירוֹ. מִכָּר
(חגיגה כד.). ר' יְהוּדָה אֹמַר

ביצה פרק ראשון ביצה

ידמהעטל קטרייהו. יתיר הקשר שלהם ומתפרק מאליו והבא ונטל
שמה לא מקושרין מנאם וחטף האחד והלך לו: ^ט לפני הקו. דרך
כל שזכרין להיות מעט מן דף העליה בזלט חוץ למחיצה של כל קו וקו
ושם היוונים יואלים לאויר ונוחים שם כראונם וחוזרים לקו: הלך

אחרי השוב. כי הכא דלא אמרי' אלו
אזותן שזמן בתוך הקן שהוא קרוב
ללפני הקן אלא אמרי' מעלתה אמו:
בנדף. דכלהו קרוב ויניה הלכך הלך
אחרי השוב דלאכא תרתי: **רנא אמר.**
הא לא אנטריך לשאמועיתא אלא שני
קנין וז למעלה מזו ובשניה בחלות
וחומן את שבו ולא זמן את שבו
ולמחר צא ולא מצא בתוך הקן שזמן
אאלא לפניו ובאותו שלא זמן לא מצא
אלא לפניו ולא לתוכו הלכך אסירי.
וילא משום חששא דיוני דעלמא אלא
מאחר שלא מצאן בתמוקתא ועוד שכן
האחר המוקפה לא מצא כלום יס
לחוש שמה אלא שמה לפני הקן המוקף
לא מתוכו יצא אלא מתוך המוקפה:
וילא מיבעיא קאמר לא גרסי' אלא
ה"ג **וילא מיבעיא זמן בתחטונה** ולא
זמן בעליונה כו'. כלומר ותנא
דאנטריך לשאמועיתא אסורים לאו
כשזמן את של תחטונה ולמחר מצא
בתחטונה לפניו ולא בתוכה ולא מצא
בעליונה כלום אנטריך למיחר דאסירי
דחיישינן דלמא הני דאזמין אזדו להו
ויהך שמה לפניו משל עליונה צאו
ואשתרבוזי אשתרבוז למטה ומיחיתו
הא לא אנטריך לפני' זמן בעליונה
בתוכה ולא זמן את של תחטונה ולמחר
מצא בעליונה לפניו ולא בתוכה ולא
מצא בתחטונה כלל אסירי ולא מיחא
לא אוריחיהו למסרין וקמיך בעידון
קטנים אלא אמרינן סרוכי סרוך מן
התחטונה המוקפה וסליקו לפני
העליונה: **א ואם אין שם אלא הן.**
אם אין קביעותיהם אחרת אלא הן:
ארי אלו מופרים. דודאי אלו הן
העליונה ומה הני דאזמין אוריחיהו:

קדרה מי אתי לא
אחריתי דלא בעיא
ביון דשחטה לתביר
תנא ושוין שמולת
אבל לקדרה לא פש
אסור ת"ר אין מולח
שוטח ברוח ע"ג יתד
רב מתנה ואין הלכה
סד"א יחיד ורבים ה
פשיטא יחיד ורבים ה
לא שרית ליה ממנע

מלאכתו לאיקור לכתוש במכתשת משום הכי אסרי ליה בית שמ
המיוחדת לקצב עליה בשר: מהו דמיא הוא הדין דאפילו חברה גג
בכדי: איכא דאמרי אמר אביי כו'. כי אותבייה פשיטא עלי תנן שכי
ומותר אלא לתבאר גרמי חדמי שלא קצב עליה מעולם לזיכא למיחש דחבר
ופסגין וכו'. אם היו רחוקים זה מזה דלמא [בשר] דטריח ממילך: מודוך
לזכרין שכלין כגון בשר ובצלים: ואעזר קדרה דלא צריא שכלין. כגון כ
ואע"פ שהמלח מועיל לעבוד: לללי. לעזר מולחין אותו יפה: הא קא
לללי טעין קדרה קאמר כגון אדם המולח ללי יפה קרוב למליחא ב
טוב כדי שלא יקריחו ואפי' נשחטה בהמה ביה"ט: ומאי שנא מעור

אין בנין בבליים. ואינו חייב אלא אם כן עשה זו מלאכה כגון ממחק או מחחק או אורג או
 (לדקא) וכו'. מחזירין רשיה במדקדש. שם עקלקד דרש ונתן עליה עשרה מנעזר וכו' והוא
 ובעל רשמי מעל דרש עלה חוללתי עין וכו' דרש לעצמה, פוסלת בה, ודשניין וכו' ו
 עשה, כסבה מחזיר במקדש, דלא עשה עשה לה להחיותו אלא שקול היה מדידה וממנה ולא עבד
 גזירה שמה ימרה הריעה ודוריה אין ממנה האומר כצוות המלאכה שם שבת (דרשוי) וכו'.
 נאמה את חיתיו לתוכר וכו' יצוילם כרגל וכו' אלא ליקח מחמשה ואף עשה מדרש מחמשה.
 יגמור. אלא מהם חמשה דאין יגמור אלא הוא לא יתחיל וכו' מצינו לעויל גמול (דמא). והבשר
 מטה ומתעורר כדלמך חמור' דאין יגמור וכו' מצינו לעויל גמול דאין יגמור וכו' מצינו לעויל גמול

١٢٠

עו א ב ג מיי' פ"ב
מהלכות יו"ט הל' ו
טוש"ע א"ח סי' תלו סעיף
ד:

קו ד' מ"י ש' ופער'
 מהל' גולה ה"ה
 טו"ש' ע' וטו"ש' ח"מ
ס ר' ספק ח'
 ע"ה ח' טו"ש' מהל'
 יו"ש' הלכו וטו"ש'
 א"ח ש' ספק ד'
ע טו"ש' א"ח ס'
 תל' טו"ש'
פ ד' מ"י פ"ג מהלכות
 יו"ש' ה"ד ד' סגנו לאין
 ע'ה טו"ש' ספק ג'
פא ח' טו"ש' ספק
 טו"ש'
פב טו"ש' א"ח ס'
 תל' טו"ש'
פג טו"ש' א"ח ס'
 תקד ספק ג'
פד כ' ל' מ"י פ"ג ש'
 הלכו ד' טו"ש' א"ח
 ט"ה תל' ספק ג'
פה מ' ב' מ"י ש' ה"ה
 טו"ש' ס' ספק ד'

גליון הש"ס

גמ' רבא אמר בשני קנין.
עיינ לקמנו 77 דה ע"א

דבינו חנואל

[illegible]

הַיְאִסוּר, וְאִפְ"כ" ב"ה
מִתְחִיל לִטְלֹטֵל וְקָצַב
עָלָיו בְּשֵׁר וְלִשְׁכָּה צִמּוּת.
וְכֵן תִּבְרָא גְרָמָא, שְׂהִיא
חֲתִיכָא שֶׁל קוֹרָה
שֶׁתִּקְנֶה לְעָרִי עֲלֶיהָ
צִמּוּת, וְהִיא עֲרִי חֲדָשָׁה
מִמּוֹתֶר וְכִ"שׁ יִשְׁנֶה. וְכֵן
לְהוֹלִיךְ תִּבְלִין אֶצֶל מְדוּכָה
וּמְדוּכָה אֶצֶל תִּבְלִין אֱלוֹ
כֹּחֵן מִתְחִיל. (ט) [וְכֵן]
אִסְרִין בֵּית שְׂמַאין
לְהִגְבִּיהַ עוֹר שֶׁל הַבָּמָה
שֶׁשָּׂחָתָה בְּיוֹם טוֹב

אבל בשר לתבשיל שצריך
מן, משום ר' יהושע אמרו
מרי אין הלכה כו'.

עליו. (ב) נראה דחסר וכ"ל.
 ר"ס חבל לאחר הרגל מגעו

פשיטא דמותרין דאמר מר עוקבא ב"ה המודה וכו'. וקשה וני
 מייתי ראייה ממר עוקבא שהוא אמורא * וי"ל דע"כ אנו
 זריכין לומר דממר עוקבא דאס לא כן לא מתוקמא מתניתין דלא
 יחפור (ב"ב דף קכ. ב:) **איין** נושאין הע"י. ומימה הא כריך
 לגופה וכל כלי שזריך לגופו או
 למקומו אפילו מלאכתו לאסור נוטלין
 אותו ביום טוב וי"ל דבפרק כל הכלים
 (שבת דף קכ. וסז) מוקמין ליה
 במוקדא שיש בו חסרון כים דכ"ע
 מודו לאסור כגון סיכי זירי ומזורי
 דקפיד עליהו * וכו"ה שמתירין היינו
 דוקא משום שמחת מ"ט דמפרש
 בגמרא: **ושורין** שמוצאין ע"זו בשר
 צ"ל. לאו משום דזריך מליחה לנלי
 דמפ' בחולין (דף ק"א.) אלא משום
 שנהגו למלחו כדי ליתן טעם
 [ועי' מוספין חולין יד. ד"ה וסבין:]

וְהָיָה הַנֶּחֱדָם אֲזוּלוֹ לְעֵלְמָא
 יְקוֹ: יוֹאם אֵין שָׁם אֵלָא הֵן הָרִי אִלּוּ מוֹתְרִין: הִכִּי
 אִיכָא לְמִימַר הֵנָּךְ אֲזוּלוֹ לְעֵלְמָא וְהִנּוּ אַחֲרִינִי נִינְהוּ
 אֵין קֵן בְּתוּךְ חֲמֻשִׁים אַמְהָ אֲדֻרִי אֲדֻרוֹ וְאִי לִיכָא קֵן
 שְׂמָא דְמוֹתְרִין דְּאִמַר מִר עוֹקֵבָא בֵּר חֲמָא יְכָל הִמְדִּידָהּ
 שִׁים אַמְהָ לְעוֹלָם דְּאִיכָא קֵן בְּתוּךְ חֲמֻשִׁים אַמְהָ
 תְּמַה דְּתִימָא אֲדֻרִי אֲדֻרוֹ קַמִּ"ל כֹּל הִיכָא דְמִדְּדָהּ
 וְאִי לֹא לֹא מִדְּדָהּ: **מִתְנִי'** ב"ש אֹמְרִים אֵין גּוֹטְלִים
 יִשְׂרָאֵל וּב"ה מִתְרִין בֵּית שְׁמָאֵי אֹמְרִים אֵין גּוֹטְלִין אֶת
 אִי גִבְיָהֶוּ אֵלָא אִם כֵּן יֵשׁ עִמּוֹ כִּזְיַת בִּשְׂרָא וּבֵית
 אִי וְיִשְׁוֹן שְׁאֵם קֵצֵב עֲלֵיו בִּשְׂרָא שְׁאִסּוּר לְטַלְטְלוֹ
 עֲלֵי אַבְל כְּתִבְרָא גְרַמִּי דְּבִרִי הִכָּל מוֹתֵר פְּשִׁיטָא
 הוּא הִדִּין דְּאִפִּי' תִּבְרָא גְרַמִּי נְמִי וְהִיא דִקְתָּנִי עֲלִי
 אִפִּי' דְּבֵר שְׁמִלְאֲכְתּוֹ לְאִיסּוּר נְמִי שְׂרו קַמִּ"ל אִיכָא
 נִצְרַכָּא אֵלָא אִפִּילוֹ תִּבְרָא גְרַמִּי חֲדָתִי מַהוּ דְּתִימָא
 קַמִּ"ל וּב"ש לֹא חִיִּישִׁי לְאִמְלוּכִי וְהִתְנִיא בֵּית
 מוֹלִיכִין טַבַּח וּסְכִין אֲצֵל בַּהֲמָה וְלֹא בַּהֲמָה אֲצֵל
 אֹמְרִים מוֹלִיכִין זֶה אֲצֵל זֶה בֵּית שְׁמָאֵי אֹמְרִים
 דּוּךְ אֲצֵל מְדוּכָה וְלֹא מְדוּכָה אֲצֵל תְּבִלִין וּמְדוּךְ
 זֶה אֲצֵל זֶה הִכִּי הִשְׁתָּא בְּשִׁלְמָא בַּהֲמָה אֲתִי לְאִמְלוּכִי
 מַה כַּחוּשָׁה וּמִיִּיתֵנָא בַּהֲמָה אַחֲרִיתִי דְּשְׁמִינָה מִינָהּ
 יִכִּי דְאִמַר נִשְׁבַּק הָאִי קִדְרָה דְּבִעִיא תְּבִלִין וּמִיִּיתֵנָא
 תְּבִלִין הִכָּא מָאִי אִיכָא לְמִימַר מִמְלָךְ וְלֹא תִּבְרָא
 קִיִּימָא: בֵּית שְׁמָאֵי אֹמְרִים אֵין גּוֹטְלִין אֶת הָעוֹר:
 עֲלֵיו בִּשְׂרָא לְצִלִי אִמַר אֲבִי לֹא שָׁנוּ אֵלָא לְצִלִי
 שְׂמָא לְצִלִי תֵּנָן הָא קַמִּ"ל דְּאִפִּי' לְצִלִי כַּעֵין קִדְרָה
 אֶת הַחֲלָבִים וְאֵין מִהֲפֻכִין כֵּהֵן מִשּׁוּם ר' יְהוֹשֻׁעַ אִמְרוּ
 תְּאִמַר רַב מִתְּנָה הִלְכָּה כִּר' יְהוֹשֻׁעַ אִיכָא דְאִמְרִי אִמַר
 כִּר' יְהוֹשֻׁעַ בְּשִׁלְמָא לִמִּ"ד הִלְכָּה כִּר' יְהוֹשֻׁעַ אֲצַטְרִיךְ
 וְהָא כְּרִבִּים קַמִּ"ל הִלְכָּה כִּיחִיד אֵלָא לִמִּ"ד אֵין הִלְכָּה
 כִּכָּה כְּרִבִּים מַהוּ דְּתִימָא מִסְתַּבֵּר טַעְמִיהָ דִּר' יְהוֹשֻׁעַ דְּאִי
 לֹא שְׁחִיט קָא מִשְׁמַע לֵן וּמ"ש מַעוֹר לִפְנֵי הַדּוֹרֶסֶן
 תָּתֵם

ז' גב' שאסור לעטלען. דאסענציד ליה דורך י"ט: **בצבא גרמי**.
א' אסרי ב"ש דלמא בחר דעלטעלע ממליך ולא דבר ואשכחא דטרה.
א' דאזי גופיה הכי לא נזכרא הא דאמרין אבל צבא גרמי דברי הכל
עלה וממלך: לא היישי לאמלוי. בתמיה ופריך לאזי: אין מוליקין טבה
וכנא שדוכין צו תכלין במדוכה: נשצק האי קדרה. מין תבשיל זה שיהא
צו ולפת: מאי איכא למימר גרסי' קמ"ל לא גרסינן: שמועלין עליו.
א' ממע לן דאפי' ללזי רעין קדרה אסור. האי אבל לקדרה דקאמר אזי
שלאורך קדרה דלא תימא כל כלי שרי: אין מוליקין את ההנזים. ביום
י' הדורסן. דשרי בית הלל משום דאי לא שרית ליה ממנע וזה שמיט:
החס

אדם, [ח]ב"ה מתירין. ושון ב"ש וב"ח שמולחין ע"ג העור בשר לצלי, שאין צריך מלח הרבה מלח הרבה לא, שנמצא מולח את העור. ת"י אין מולחין את החלבים ביו"ט ולא מהפכין שושון ברוח ע"ג יתירות. אמר רב מתנה הלכתא כר' יהושע, איכא

(א) נראה דלפני רמב"ם ה' הני' כאן בש"א אין מסלקין את התוספות וכו' קודם דין דלפן נטלים את האומרים יא' גמור. אחר הרגל אע"פ שברגל הן טוהרין, לא שטהרתן טהרה אלא שברגל הכל ילי' העורה משמי שנגעו בה ע"ה ברגל (דמס).